

caritas

SNADACE
ČESKÉ SPOŘITELNY
GENERÁLNÍ PARTNER CHČR

T é m a : L I D É N A O K R A J I

Kdo je můj bližní?

Tuto základní společenskou otázku položil Ježíš v evangeliu jeden znalec zákona (srv. Lk 10,29) a Ježíš mu na ni odpověděl podobenstvím o milosrdném Samaritánovi. Tato odpověď, vyjádřena prostřednictvím milosrdného skutku, je základním východiskem pro postoj charity k bližnímu. Zejména pak vůči lidem, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých a velmi často žijí na okraji společnosti, a to nejen prostorově, ale i vztahově a lidsky.

Často jsme pohnuti osudy lidí z opačné polokoule Země a nevidíme potřebného a volajícího bližního vedle sebe.

Obzvláště v dnešní době musí charita neustále upozorňovat na nezcizitelnou důstojnost člověka a jeho práv a postavit se proti obecným tendencím hodnotit lidi pouze z pohledu užitečnosti a majetku. Z principu spravedlnosti, jako jedné z kardinálních ctností, nesmí ustoupit tomuto nátlaku, který se projevuje zejména nespravedlivým chováním vůči lidem zanedbaným, méně inteligentním či národnostně odlišným.

Naši společnou snahou je prosazování sociální spravedlnosti ve společnosti a ukazování na transcendentní důstojnost člověka jako obrazu Božího. Z této důstojnosti také pramení jeho nezcizitelná práva a respektování odlišností. Je v naší lidské přirozenosti, že lidé žijící na okraji společnosti v nás velmi často vyvolávají antipatii, přesto je nutné si připomínat právě jejich důstojnost a vidět i v těchto lidech samotného Krista. Je to jedna z velikých možností prokazovat naši lásku bližnímu na konkrétním místě a v daném čase.

Krásně o omezenosti každého z nás jako výzvě a příležitosti hovoří sv. Kateřina Sienská, když říká: „Bůh nechtěl, aby každý vlastnil všechno, co potřebuje, aby tak lidé měli nutně příležitost prokazovat skutky lásky jeden druhému.“

Nechme se inspirovat touto výzvou i při prokazování dobrodiní lidem žijícím na okraji společnosti.

LUKÁŠ CURYLO,
ředitel Charity ČR

Charitní služby jsou v ohrožení

„Věra v lásku vzbuzuje lásku.“ Benedikt XVI.

Ilustrační foto: Aleš Masner

Minimálně 427 charitních služeb pro seniory, zdravotně postižené, matky s dětmi v tísní, lidi bez domova a další tisíce klientů je v ohrožení. Kvůli škrtům vlády, krajů a obcí chybí totiž na jejich provoz 170 405 000 korun. A tak zatímco obyvatelé této země darovali v rámci Tříkrálové sbírky obdvi-

huhodných 76,97 milionu korun, stát naopak svůj příspěvek na péči o potřebné opět zmenšil.

Tříkrálová sbírka 2013 ohlásila rekord. Její koledníci vybrali do svých pokladniček téměř

76 milionů korun a Tříkrálový koncert pak obohatil konečný součet částkou ve výši více než 975 tisíc. Výsledný výnos tak dokonce překonal loňský rekordní ročník o 1,7 milionu korun. K těmto penězům v nejbližších týdnech přispějí finanční dary od rodin a jejich dětí, které pro po-

třebné ušetřily peníze v rámci Postní almužny. Vedle toho stát, který není s to ohrožené služby sám zajistit, nebere ani v potaz nárůst počtu lidí, kteří potřebují péči, a výši svých dotací stále snižuje.

BUDOU SE RUŠIT SLUŽBY?

„Pokud nezískáme další finance, budeme nuceni desítky služeb úplně uzavřít, ačkoliv poptávka po těchto službách i z demografického hlediska dlouhodobě stoupá. Už na jaře nebo v létě hrozí zrušení například charitním poradnám, klubům pro mládež z rizikového prostředí, stacionářů pro zdravotně postižené nebo domovu pro matky s dětmi v tísní,“ říká ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

Jinde nedostatek financí přináší hrozbu výrazného omezení služby, například snížení počtu pracovních úvazků, nebo dokonce uzavření pobočky. To by v praxi znamenalo, že pečovatelské, ošetřovatelské nebo osobní asistenti obslouží méně potřebných než doposud nebo že klienti budou muset dojíždět do větších vzdáleností. „Řada charit přitom důvodů odmítat a mnohdy se jedná o jedinou službu v obci nebo regionu, která nabízí pomoc lidem starým, nemocným či zdravotně postiženým,“ dodává Lukáš Curylo.

Vážná je situace i v Diecézní charitě Brno. „Na dotacích na sociální služby chybělo ke konci března přes 15 milionů korun, což znamenalo v porovnání s loňským rokem propad o 25 %. To je největší propad dotací za posledních deset let,“ popisuje tamější ředitel Oldřich Haičman a pokračuje: „Ohroženy jsou především terénní služby – i přes proklamace pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí, že je potřebné sociální pomoc co nejvíce přiblížit uživatelům v domácím prostředí, právě ony mají největší deficit.“

(Pokračování na str. 2)

Když je lidskost ukryta uvnitř

Ani po dvanácti letech práce ve službách charity nevím, co přesně si o pomoci drogově závislým myslet. Poctivě přiznávám, že mě lidé pod vlivem drog trochu děsí, a osoby dělající téměř vše, co odporuje lidské důstojnosti, jen aby sehnaly další dávku, mi nahánějí strach ještě více.

Vstupuji do jednoho z kontaktních center brněnské diecéze, jimž se říká „káčka“, a to do jihlavského Centra U Větrníku, které vzniklo již v roce 1999. Denně v něm najde útočiště přibližně deset lidí závislých na drogách. Další desítky kontaktují streetworkeri téměř po celé polovině Kraje Vysočina. V kontaktní místnosti mohou lidé pobýt maximálně dvě hodiny, udělat si teplou polévku, čaj, přečíst si noviny, poslechnout hudbu a vyhledat si informace na internetu. „Provázíme lidi v době jejich aktivní závislosti. Neznamená to, že jejich roz-

Pracovník Centra U Větrníku Michal Matula.

Foto: autorka

hodnutí brát drogy schvalujeme, ale respektujeme je. Oni zase musejí dodržovat určitá pravidla. Všechny aktivity jsou zde proto, aby k nám lidé získali důvěru. Skrze ni buduje-

me vztah a ten nám umožňuje motivovat je ke změně,“ říká pracovník „káčka“ Michal Matula.

Smyslem je ochránit okolí před negativními vlivy závislosti na návy-

kových látkách, ale také snižovat riziko číhající na samotné uživatele. Jde o tzv. program harm reduction. V „káčce“ si lze udělat orientační testy na žloutenku či HIV a také vyměňovat použité stříkačky za čisté. „Káčko“ mohou vyhledat i rodinní příslušníci, kteří často musejí čelit pocitům vlastní viny, ale i zvládat mnohdy zcela rozvrácené vztahy s blízkými, kteří podlehli závislosti.

„Drogy lidi devastují. Zprvu velmi lehce dostupný a neodolatelný zážitek chtějí opakovat zas a znova, a tak podlehnou závislosti nutící je k všem, jež by jinak nikdy neudělali – kradou, lžou, zraňují, prostituují,“ vysvětluje Michal. Obdivuji, s jakou racionalitou a zároven laskavostí svou práci popisuje. „Vztah s lidmi, jimž pomáháme, musíme umět uchovat v profesionální rovině. Nejsme přátelé, to však neznamená, že se nás věci, které s nimi prožíváme, osobně nedotýkají.“

(Pokračování na str. 3)

TKS 2013

76 969 071 Kč
DĚKUJEME!